

رئیس اداره امور
ریاست جمهوری،
نزدیک ترین شخص
به آقای غنی،
دفتری در دست
گرفته بود و در همان
جا هم پیسه [۱]
می گرفت، هم
متأسفانه برخی را از
طریق فساد اخلاقی
وارد پارلمان دوره
هفدهم می کرد

کردیم؛ آنها خواهش کردند که یک مسیر تعیین شود، ما امنیتش را صد درصد تضمین می کنیم. ما آن را پذیرفتیم و اتفاقاً فقط یک مسیر انتخاب کردیم، آمدیم در میدان ده مزنگ، حدود ساعت های دو و پانزده دقیقه بود که آن انفجار بسیار مهیب و خطرناک اتفاق افتاد، ما هم خیلی نزدیک بودیم، فقط انفجار پشت موتور صورت گرفت و آن توانست تا حدودی ما را محفوظ نگه دارد. اما از شب قبلش کدهایی را ما در اختیار داریم و تقریباً با گذشت زمان برای ما ثابت شد که حکومت آقای غنی آمر این فاجعه بود.

تک مسیر شدن این راهپیمایی و تظاهرات، عاملی نبود برای اینکه تعداد کشته شدگان بیشتر شود و یا متمرکز بشود به نقطه ای که آنها می خواهند عملیات انجام بدهند؟

یکی از دلایل می تواند این باشد. شب قبل از تظاهرات، ساعت حدود ۱۱ و ۴۵ دقیقه شب بود که از مصلی آمدیم و برنامه تظاهرات را برنامه ریزی کردیم، آقای معصوم استانکزی رئیس وقت استخبارات دولت افغانستان به من زنگ زد، گفت من به خودت توصیه می کنم فردا در این تظاهرات شرکت نکن چراکه ممکن است حادثه ای برایتان اتفاق بیفتد. گفتم ما از بچه های خود آمادگی گرفتیم که برخوردی با پلیس صورت نگیرد. چون نهایت تصویری که ما داشتیم یک برخورد فیزیکی خیلی کوچک بین بچه های ما و پلیس بود، اما بعداً که اتفاق افتاد، من متوجه شدم که ایشان کاملاً سناریو را چیده بود